

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ В ЕКОНОМІЧНІЙ ОСВІТІ

Важливість інформаційних ресурсів для підготовки кадрів високої кваліфікації та забезпечення спадкоємності поколінь не викликає жодних сумнівів. При цьому залишаються резерви для підвищення рівня знань студентів, а також осіб, що не мають вищої економічної освіти, але які потребують спеціалізованих знань для вирішення різноманітних актуальних проблем відповідно до свого роду діяльності.

Зрозуміло, що в навчальному процесі сьогодення повинні використовуватися досягнення сучасних телекомунікацій (Інтернет, дистанційні технології навчання з використанням Інтернет та Інтранет, електронна пошта), НТП та сучасні методики навчання. Вирішення питання забезпечення літературою може зводитися до фінансування закупівлі та організації бібліотечної справи на необхідному рівні. Проте актуальним є розвиток саме національних інформаційних ресурсів у економічній сфері.

У Західній Європі, Північній Америці, Росії багато пишуть спеціалізованих книжок та підручників, а Україна дещо відстає в цьому напрямку. Вважаємо, що забезпечення виховання національних кадрів повинно проводитися переважно на основі національних інформаційних джерел, не відмовляючись при цьому від використання наробок та досвіду інших країн. Саме в національних інформаційних ресурсах повинні бути враховані погляди та тенденції, що подаються в іноземних джерелах, та це має бути робота професорсько-викладацького персоналу. Студентам повинні залишатися питання, що становлять підвищений інтерес для них самих, вирішуючи які, вони повинні користуватися всіма можливими інформаційними ресурсами, а не розпорошувати свою увагу на вивчення кожного курсу чи навіть теми, досліджуючи безліч літератури.

Вважаємо за доцільне залучати студентів до процесу розвитку національних та університетських інформаційних ресурсів, що матиме багато цікавих та важливих наслідків. Потенціал для розвитку такого напрямку є, залишається лише його реалізувати на практиці.

Суть цього процесу полягає в налагодженні доступу всіх бажаючих (викладачів, студентів, державних службовців, представників компаній, іноземців) до робіт, що виконуються студентами під керівництвом викладачів. До таких робіт відносимо

реферати та переклади наукових текстів, у тому числі виконаних за межами України, курсові роботи та проекти, дипломні проекти, більшість з яких пропонують оригінальні ідеї розв'язання актуальних проблем, що постають у процесі господарювання чи регулювання економічних процесів. Ураховуючи той факт, що за сучасних умов переважна більшість робіт виконуються в електронному варіанті, практично знімається проблема копіювання таких робіт.

Налагодивши систему виконання, нагромадження, зберігання, управління, презентації чи продажу інформаційних ресурсів на рівні університетів, можемо мати такі позитивні наслідки:

1. Фінансові надходження від їх реалізації (зрозуміло, що найдорожчим ресурсом мають бути дипломні проекти, а найдешевшим — реферати).

2. Формування розуміння в суспільстві того, що за інформацію та знання необхідно платити.

3. Забезпечення інформацією, підготовленою фахівцями, тих, хто її потребує для вирішення актуальних поточних проблем.

4. Формування іміджу університету як такого, де навчальний процес є прозорим для сторонніх наглядачів, з одного боку, та як центру фахової освіти та знань — з другого.

5. Забезпечення громадського контролю за якістю робіт, що виконуються студентами під керівництвом викладачів у стінах університету.

6. Формування фахового середовища та обізнаності про спеціалізацію окремих студентів та якість їх робіт для можливих роботодавців та самих студентів.

7. Якісно новий рівень освіти для наступних поколінь студентів, які здобуватимуть нові знання на основі рівня, досягнутого попередніми поколіннями, що навчалися в університеті.

Залишається лише питання збереження авторського права, яке, в принципі, порушувати можуть користувачі інформаційних ресурсів, але не університети. Питання права власності на роботи можна зняти або виданням положення по університету про те, що всі роботи вважаються такими, що належать університету, або через укладання договорів на купівлю цих робіт у авторів.

Практичну реалізацію можна було б доручити студентам старших курсів під керівництвом викладачів, що також мало б свої позитивні наслідки. Для прикладу можна розглянути Web-сторінки, на яких уже багато років налагоджена та працює система продажу такого роду інформаційних ресурсів.